

Quel. (Ab una veu de gallina cuan ha fet l'ou). Ja veurá, aquí hi han dos partits y els tindrem á tots dos si ho sabem fer.

Valent. ¿Y no ho hem de saber fer?

Quel. Es que com gastem sempre els mateixos arguments, el dia que's donguin compte de que'ns els passarem no se'l que pasará.

Badó. Sempre serás cobart, ¿qué no ho saps que si no's convensen per las promesas tevas entrém en dansa el Valent y jó y els espantem ab amenasas.

Quel. Es que cuan perdin la fe ab las promesas, no se quina por els faran las amenasas.

Valent. Es que'ls reventarem si no creuen.

Cand. (Que estava ab en Pep parlant apart del bello sexo). Be Quel y que hem de fer per tenirlos al costat nostre á tots dos partits?

Quel. Lo mateix que fem á tots els pobles, anem als del partit de dal que ara es el dels nostres y els diem que contem ab ells, aquells, com ja son dels nostres, els tenim segurs y despres enviem recado al quefa del partit de baix, dientli que's deixi veure sense que'ls de dalt ho sapigan, y á n'aquet se li diu mil pestes dels de dalt, que n'estem tips y que'ls volem abandonar, que si'l seu partit vota á vosté els darem el jutjat, l'estanch, y'ls farem guanyar aquella cuestió de cuan ell era arcalde.

Cañd. ¿Quina cuestió es aquesta?

Pep. Res, un expedient que varem comensar contra l'arcalde del partit de baix, crech que las ratas se'l han menjat.

Quel. ¿Y que vol dir aixó? el cas es que ell encare te pó y á nosaltres sempre ens serveix per arma.

Badó. Gasteu unas armas tan robelladas que al millor de la ocasió vos quedareu ab el manech á la má, heu de buscar cosas novas, heu de procurá cuidarvos mes del districte, de lo que feu; tant tu Quel com en Pep, sou massa panxa contents, vos sembla que no podeu caure del candelero y no vos preocupeu de treballar el partit no mes cuan venen eleccions y allavors heu de fer com aquella orquesta d'Arenys que no sabia mes que una pessa y sempre tocaba la mateixa.

Valent. En Badó te rahó ¿si jo fos al vostre puestoll!

Pep. ¡Aparteu las criaturas!

Valent. ¡Aparta las tevas!

Pep. No veyeu que cuan no hi ha eleccions ja s'encuida el simpatic Albertí.

Badó. ¡El simpatic! ho será per vosaltres, lo que es en els pobles no ho es gens, ab aixó d'obligar á que els pobles el subvencionesin l'heu

fet tan antipátich, que fins tots ne podem pagar las consecuencias.

Cand. Me sembla que'ns heu embarcat aquesta vegada y casi donaría la rahó á n'en Badó, per tot arreu ens han rebut ab tanta fredor y vos han fet tants cárrechs que'm temo que farem coca; sobre tot lo que mes me reventa es que havent sigut diputat una altre vegada, ningú'm coneixi, d'aixó la culpa la teniu vosaltres, lo que es jo no hi tinch art ni part per que varem quedar que jo no faria res que no m'ho diguesiu vosaltres, y com se veu que dormiu molt á la palla, no vos vareu cuidar de'ensenyarme, y está clá, ningú'm coneix, aixis es que jo no'm vaig cuidar per ré del districte y are ens ho tiran á la cara.

Badó. ¡La llástima es que las consecuencias no las hagin de pagar aquet parell (referintse á n'en Pep y Quel), ells tots sols, que á la fi ben merescut ho tindrian.

(L'home de respecte que anaba dormin se desperta y no mes parla per dir):

Ja hi som.

(Tots baixan de la tartana y entran á una casa.)

ESCENA II.

Els mateixos, l'Arcalde y Secretari

Tots. Deu los quart.

A. y S. Deu los quart.

Quel. Sr. Arcalde, tinch el gust de presentarli al S. T., al nostre futur diputat, persona que ja ho va ser un altre vegada y que tan bons recorts en té'l districte y que tan be va fer per aquet poble.

Alcal. (Fa reverenciá). ¡No tenia l'honor de coneixel!

Cand. (Inclinantse). ¡L'honor es meu!

Badó. (Apart, dirigintse á Pep). La presentació la habías de fer tu que't toca com á diputat.

Pep. Jo no'n sé de parlar fi.

Badó. Y donchs á la Diputació ¿com ho fas?

Pep. Sempre callo, y si haig de parlar en algun puestu, com al Govern civil, hem vaig á buscar á en Travé y ell parla per mi.

Badó. ¡Ay! ¡ay! ¡ay! ¡Si que estem ben arreglerats! Hem vols creure, si la levita et ve gran ventela, que farías riure, vaig veyent que entre tu y en Quel.....

Quel. Donchs com anavam dient Sr. Arcalde, contem ab que vostés ens donarán l'acta com habían fet altres vegadas y que anaba tant bé.

Secr. Aquí ara ja no podem disposar com avants, are desde que'ls catalanistas van á la lluita ens privan de terho com vostés voldrían.

Alcal. A més vostes no s'han recordat gaire de nosaltres, encare está penden aquell expedient contra'l quefe de'ls de baix y no l'acaban de reventá may.

Valent. Ja'l reventarém.

Alcal. Ja ho crech; pero ell sen burla dihent que no te pó ni de nosaltres ni de vostes.

Quel. Deixeu que diguin, ja veurá com acabarà. (Ab to imperatiu). Pep á la primera sesió de la Diputació prens la paraula y ab un discurs dels teus arrebatas á l'auditori, et fas teva la majoria y voteu acte seguit l'expedient.

Pep. Deixeu me per mi.

(El Valent y en Badó se giran d'esquena, per que'ls escapa el riure, el Candidat disimula moquantse y el Secretari els observa fent el disimulat.)

Quel. Donchs entesos Sr. Arcalde, ja sab que sempre ens ha tingut al seu costat en tot y per tot.

Alcal. Si pero nosaltres tenim un resentiment ab vostes, per que han donat la vara de jutje á un del partit de baix, habent promés que la tindriam nosaltres.

Quel. Aixó ha sigut una equivocació, ja 'l farem destituir y nombrarém al vostre. Pep, avuy mateix has de anar á la Audiencia y gestionar aixó.

Pep. (Al Candidat). ¿M'acompanyará?

Cand. (A l'orella de Pep). Hem fet tart, (alt) ja sab que pot contar ab mi y molt mes sent una cuestió de interés per la població.

(Els altres que han format un rotllo apart, parlan baix y riuen, el Secretari fa'l desentés y va observant).

Quel. ¿Quedem entesos?

Alcal. Procurarem quedar bé.

Pep. Vos comvido á dinar el dia de la festa major de Granollers, que farem un apat entre amichs.

Alcal. Moltes gracias.

Cand. Sr. Arcalde ja sab que estich sempre á las sevas ordres, disposi.

(Tots se despedeixen).

ESCENA III

Alcalde y Secretari

Alcal. Sembla trempat el candidat y fins formal, si compleixen lo que han promés ja anirém bé; quedarán ben reventats el d'abaix per sempre mes.

Secr. Amen.
A mi no m'han agradat tant com á vosté; mentres vos parlaba ab en Quel y'l candidat, jo he observat algunas cosas que no me han agradat gens sobretot cuan en Quel ha dit alló de la diputació á á en Pep, he notat que á tot els escapaba 'l riure y disimulavan.

Alcal. No't creguis que aixó de que cada elecció hem de demanar lo mateix, tot hens ho prometen y sempre estem del mateix modo me fa sospitar que son uns farsants (El Secretari mira per la finestra).

Secr. Mireu are pasan per qui sota ¿com riuen! jo crech que sens rifan.

Alcal. Are ho vaig veyent clar, si'ns donoban lo que demanem no tindrian res per prometre.

Secr. Está clar.

Alcal. Donchs ja veurem,